

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **P. R.**, nar. ..., bytem, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

Žaloba se zamítá.

Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí ze dne 18.8.2011, kdy toto rozhodnutí zamítlo odvolání a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Olomouci z 1.6.2011, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení. Žalobce se domáhal obnovení pravomocně skončeného řízení o přiznání podpory v nezaměstnanosti ode dne 18.8.2008.

V žalobě uvedl, že žalovaný se ve svém rozhodnutí dostatečně nevypořádal s námitkami žalobce proti prvostupňovým rozhodnutím ani se samotným zákonem v dotčeném řízení. Svým rozhodnutím správní orgán nerozhodl správně o nároku žalobce na peněžitou podporu v nezaměstnanosti. Bylo to dáno tím, že správní orgán zcela ignoroval doklad, a to oznámení o zahájení a ukončení žalobce jako osoby samostatně výdělečně činné, když doklad datovaný dnem 20.4.2011 měl k dispozici a podklad o ukončení samostatné výdělečné činnosti mohl žalobce dodat až po zhodnocení všech podkladů. Z podkladů vyplývá, že žalobce vykonával samostatnou výdělečnou činnost až do 31.1.2008, nikoliv, jak bylo původně sděleno do 31.12.2007. S ohledem na tuto skutečnost je také jiný vyměřovací základ, ze kterého měl úřad práce při stanovení výše podpory v nezaměstnanosti vycházet.

Vyjádření žalovaného.

Žalobci byla rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Olomouci (dále jen „úřad práce“) č.j.: ze dne 1.6.2011, podle ust. § 100 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuta žádost o obnovu řízení pravomocně skončeného rozhodnutím Úřadu práce v Prostějově č.j.:, ze dne 5.2.2009. Ministerstvo práce a sociálních věcí jako druhostupňový správní orgán v odvolacím řízení napadené rozhodnutí prvoinstančního orgánu rozhodnutím ze dne 18.8.2011, č.j.: potvrdil a odvolání žalobce zamítl.

Žalobci bylo pravomocným výše uvedeným rozhodnutím ode dne 18.8.2008 přiznána podpora v nezaměstnanosti ve výši ..., -Kč měsíčně po dobu prvních tří měsíců a ve výši ..., -Kč měsíčně po zbývající dobu, když podpůrná doba byla stanovena na 6 měsíců. Podpora v nezaměstnanosti byla přiznána z vyměřovacího základu za rok 2007 uvedeného v potvrzení OSSZ Kroměříž ze dne 10.10.2008, který byl vyměřen ve výši ..., -Kč za dobu 4 měsíců účasti na důchodovém pojištění (od 1.9.2007 do 31.12.2007). **Dne 6.2.2009 se žalobce vzdal práva na odvolání do rozhodnutí ve věci přiznání podpory v nezaměstnanosti a téhož dne tak rozhodnutí nabylo právní moci.**

Dne 22.9.2010 žalobce podal v této věci svou první žádost o obnovu řízení. Tu však dne 26.10.2010 „s ohledem na nové poznatky“ vzal zpět, na základě čehož bylo řízení zastaveno (usnesení Úřadu práce v Prostějově, č.j.: ze dne 27.10.2010), aby téhož dne podal novou žádost o obnovu řízení. Ta byla odůvodněna potvrzením OSSZ Kroměříž ze dne 20.9.2010, dle něž žalobcův vyměřovací základ za rok 2007 byl ve výši ..., -Kč s dobou 4 měsíců účasti na důchodovém pojištění (1.9.2007 do 31.12.2007).

Tato žádost byla rozhodnutím Úřadu práce v Prostějově č.j.: 09/2010, ze dne 11.11.2010 zamítnuta s tím, že žalobce věděl již v prvoinstančním řízení, že potvrzení OSSZ Kroměříž bylo vydáno, aniž by byly doloženy všechny relevantní faktury pro výpočet vyměřovacího základu, a proto nejsou dány důvody pro obnovu řízení. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 14.4.2011, č.j.:, když dospěl k závěru, že skutečnosti, na jejíž základě žalobce inicioval změnu výše vyměřovacího základu, mohl uplatnit u OSSZ dříve. Z tohoto důvodu skutečnosti, na jejíž základě žalobce navrhoval obnovu řízení, v době původního řízení vůbec neexistovaly, a proto nebyly naplněny podmínky pro povolení obnovy řízení. Tato rozhodnutí nabylo právní moci dne 9.5.2011, přičemž žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu.

Dne 12.5.2011 podal žalobce další, v pořadí již třetí žádost o obnovu řízení, odůvodněnou potvrzením OSSZ Kroměříž ze dne 27.4.2011. Toto potvrzení již nevymezuje žádný nový vyměřovací základ za rok 2007, ale vymezuje vyměřovací základ za rok 2008 ve výši ..., -Kč s dobou důchodového pojištění 1 měsíc, a to leden 2008. Napadeným rozhodnutím úřadu práce byla tato žádost zamítnuta s odůvodněním, že žalobce si musel být již při podání žádosti o podporu v nezaměstnanosti vědom toho, že byl osobou samostatně výdělečně činnou i v roce 2008, ovšem tuto skutečnost neuplatnil. Proti tomuto rozhodnutí

podal žalobce dne 8.6.2011 včasné blanketní odvolání, které 15.6. doplnil. Žalovaný přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a po posouzení odvolání a skutečností obsažených ve spisovém materiálu vydal napadené rozhodnutí o odvolání, kterým odvolání shledal jako nedůvodné.

Pokud jde o námitky žaloby, žalobce se ve své žalobě rekapituluje výsledek správního řízení před správním orgánem I. stupně a rovněž výsledek správního řízení odvolacího. Vyjadřuje v žalobě nesouhlas s rozhodnutím o odvolání, kde se žalovaný dle názoru žalobce „dostatečně nevypořádal s námitkami a samotným zákonem v dotčeném v rozhodnutí“. Rozhodnutí o odvolání je dle jeho názoru zpracováno účelově a po zákonem stanovené lhůtě a zamezilo mu nárok na peněžitou podporu v nezaměstnanosti. Správní orgány v obou rozhodnutích vyslovily takový názor, že v podstatě kdyby existovala jakékoliv potvrzení OSSZ, tak by byly dle správních orgánů vždy okolnosti, kvůli kterým by nebylo možné takové potvrzení uznat. Po opravě předmětného potvrzení OSSZ se změnil základ pro výpočet podpory v nezaměstnanosti. Podle žalobce, i kdyby bylo potvrzení OSSZ sebezpozdějšího data, tak dotčené potvrzení bude de-facto podle výkladu správních orgánů nepoužitelné, a to nejen pro úřad práce ale i pro vše ostatní. Žalobce se domnívá, že tento důkaz mu byl ku prospěchu, nikoliv k tíži, navíc když byl učiněn řádně a pravdivě. Požadoval proto povolení obnovy řízení a prohlášení rozhodnutí o odvolání za nicotné.

Žalobce ve své žalobě pak uvádí de-facto stejné námitky jako v odvolání proti rozhodnutí úřadu práce, který mu byla zamítnuta žádost o obnovu řízení. V žalobě napadal rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.

Žalovaný odkázal na své rozhodnutí ze dne 18.8.2011, které je součástí spisové dokumentace žalovaného.

Žalovaný k věci uvedl následující.

Podle ust. § 100 odst. 1 správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže:

- a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
- b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a

pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Jinými slovy lze uvést, že podmínky pro obnovu řízení dle tohoto ustanovení mohou být tři, přičemž alespoň jedna z nich musí být kumulativně naplněna s podmínkou čtvrtou:

1. vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a účastník, jemuž jsou ku prospěchu, je nemohl v původním řízení uplatnit,
2. provedené důkazy se ukázaly nepravdivými,
3. bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,
4. když v každém případě tyto skutečnosti musí odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem původního řízení – tato podmínka musí být naplněna kumulativně s jednou ze tří uvedených.

Co se týká poslední podmínky, že důvod pro obnovu řízení musí odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem původního řízení, pak ta naplněna je. Pokud by potvrzení OSSZ Kroměříž ze dne 27.4.2011 s vyměřovacím základem žalobce za rok 2008 bylo akceptováno jako důvod pro obnovu řízení, nepochybně by mělo vliv na výši přiznané podpory v nezaměstnanosti.

Co se týká podmínky č. 1, to je dříve neznámý skutečnost nebo důkazů, které existovaly v době původního řízení a které účastník v tomto řízení nemohl uplatnit, ta nemohla být naplněna z následujících důvodů.

Podle ust. § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se za osobu samostatně výdělečně činnou pro účely pojištění považuje osoba, která ukončila povinnou školní docházku a dosáhla věku alespoň 15 let a **vykonává samostatnou výdělečnou činnost.**

Aby žalobce mohl být OSSZ Kroměříž v roce 2008 posouzen jako osoba samostatně výdělečně činná s účastí na důchodovém pojištění, což, jak je z potvrzení ze dne 27.4.2011 zřejmé, byl, musel by v roce 2008 samostatnou výdělečnou činnost vykonávat. **Pokud žalobce v roce 2008 vykonával samostatnou výdělečnou činnost, pak o této skutečnosti musel z logiky věci vědět. V případě, že fyzická osoba něco vykonává, lze důvodně předpokládat, že o tom zároveň i ví.** Žalobce tedy nemůže v roce 2011 tvrdit, že v roce 2008, konkrétně v lednu 2008 nevěděl, že vykonává samostatnou výdělečnou činnost. Jelikož žalobce musel vědět o tom, že vykonává samostatnou výdělečnou činnost již v lednu 2008, **nemůže tuto skutečnost uplatňovat jako důvod pro obnovu řízení, jelikož ji mohl uplatnit již v prvoinstančním řízení zahájeném dne 18.8.2008 na základě podané žádosti o podporu v nezaměstnanosti,** tj. po více než půl roce po skončení výkonu samostatné výdělečné činnosti.

Jiná situace by nastala v případě, že by žalobce v lednu 2008 samostatnou výdělečnou činnost nevykonával a k důchodovému pojištění by se pouze zpětně přihlásil. Jak vyplývá např. z rozsudku NSS sp. zn. 4Ads 123/2008 ze dne 26.2.2009, pokud fyzická osoba samostatnou výdělečnou činnost nevykonávala, pouze za určité období odvedla pojištění, pak tato doba, za kterou bylo odvedeno pojištění, **nemůže mít vliv na podporu v nezaměstnanosti, jelikož zde chybí podmínka výkonu této činnosti. Pokud by tedy žalobce samostatnou činnost vůbec nevykonával, pouze se přihlásil k důchodovému**

pojištění, pak takovou dobu pro účely podpory v nezaměstnanosti nelze vůbec započítat, tím méně pak z tohoto důvodu obnovit řízení ve věci.

Pokud jde o podmínku č. 2, potvrzení OSSZ ze dne 27.4.2011 nepotvrzuje, že by se některý z podkladů uplatněných v prvoinstančním řízení ukázal nepravdivý. Žalobce se snaží uplatnit podklad zcela nový, na předchozích, které se vztahovaly k vyměřovacímu základu za rok 2007, zcela nezávislý. **Ani tato podmínka tak nemůže být naplněna,** když žalobce uplatňuje zcela nový podklad – vyměřovací základ za rok 2008, který nemůže prokazovat nepravdivost vyměřovacímu základu za rok 2007, jenž byl užit v prvoinstančním řízení.

Aby mohla být naplněna podmínka č. 3, muselo by být zrušeno nebo změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno. **Vzhledem k tomu, že rozhodnutí, jímž byla žalobci přiznána podpora v nezaměstnanosti, nebylo vydáno na základě žádného rozhodnutí, nemůže dojít k naplnění ani tato podmínka, protože není co měnit či rušit.**

Žalovaný v předchozím vysvětlil, proč u žalobce na základě potvrzení OSSZ ze dne 27.4.2011 o vyměřovacím základu za rok 2008 nemohlo dojít k obnově řízení, když důkladně rozebral všechny důvody pro povolení obnovy řízení.

1. Skutečnost, že úřad práce pominul, (nezdůvodnil jej v odůvodnění) při posuzování žádosti o obnovu řízení ust. § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu, nemůže mít vliv na správnost napadeného rozhodnutí. Jak uvedl žalovaný výše, rozhodnutí o přiznání podpory v nezaměstnanosti nebylo vydáno na základě žádného rozhodnutí, které by bylo zrušeno či změněno, a proto ani nebyl důvod se zabývat tímto důvodem pro obnovu řízení.
2. Co se týče této námitky, žalovaný se k ní rovněž vyjádřil výše. Pokud žalobce v roce 2008 vykonával samostatnou výdělečnou činnost, jak vyplývá z potvrzení OSSZ, musel si této skutečnosti být vědom již v roce 2008. Žalovaný si nedokáže představit situaci, že žalobce v lednu 2008 něco vykonává, aniž by přitom věděl, co vlastně vykonává. S ohledem na tuto skutečnost měla být žalobcova samostatná výdělečná činnost za rok 2008 uplatněna již v prvoinstančním řízení a nemůže být použita jako důvod pro obnovu řízení.

Pokud žalobce samostatnou výdělečnou činnost vůbec nevykonával, pouze se zpětně přihlásil k důchodovému pojištění, pak tato doba důchodového pojištění vůbec nemůže být pro řízení o podpoře v nezaměstnanosti použita, jak vyplývá i z výše uvedeného judikátu NSS.

3. K žádnému dotazu ze strany úřadu práce na OSSZ nebyl dán důvod. Úřad práce provedl jednoduchou úvahu – žalobce vykonával samostatnou výdělečnou činnost a v tomto případě o tom musel vědět, nebo ji nevykonával, a v tomto případě takovou dobu důchodového pojištění nelze započít pro účely podpory v nezaměstnanosti. Podklady a způsob, jakým byl nakonec žalobcův vyměřovací základ za rok 2008

stanoven, nejsou podstatné pro posouzení toho, zda žalobce v lednu 2008 věděl, že vykonává samostatnou výdělečnou činnost.

4. Jak již žalovaný opakovaně uvedl, pokud se žalobce přihlásil k důchodovému pojištění za leden 2008 zpětně, pouze na základě dodatečných fakturací, aniž by jakoukoli výdělečnou činnost vykonával, pak takto stanovený vyměřovací základ vůbec nemůže být podkladem pro výpočet výše podpory v nezaměstnanosti.
5. Žalovaný se neztotožňuje s tím, že by úřad práce rozhodl na základě domněnky a nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Jak vyplývá z výše uvedeného, závěr úřadu práce má oporu ve spisové dokumentaci i v logické argumentaci.
6. K tomuto bodu žalovaný opakuje, že není možné, aby si fyzická osoba nebyla vědoma toho, že vykonává práci jako osoba samostatně výdělečně činná, a toto zjistila po více než třech letech.

Žalovaný nesouhlasí s námitkou žalobce, že jakékoliv potvrzení OSSZ by nebylo správním orgánem akceptováno. V daném případě však akceptováno nebylo, protože nebyly splněny zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení. Není pravdou, že by žalovaný upřel právo žalobce na podporu v nezaměstnanosti. Žalovaný má povinnost jako správní orgán postupovat dle zákona, tudíž úřad práce je oprávněn podporu v nezaměstnanosti uchazeči o zaměstnání přiznat pouze v případě, kdy splňuje všechny zákonné podmínky pro její přiznání a její výši musí stanovit z podkladů, které má v době rozhodování k dispozici. Nelze tedy přihlížet k dokladům později předloženým, když tyto mohly být uplatněny již v řízení původním. Dále uvedl, že dle jeho názoru rozhodnutí splňuje podmínky ust. § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Má za to, že rozhodnutí o odvolání nebylo vydáno účelově ani není nicotné.

Navrhoval proto, aby soud žalobu zamítl.

Z připojeného správního spisu ke spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 41A 4/2013 vyplývá, že žalobce podal skutečně dne 12.5.2011 již třetí žádost o obnovu řízení, když se domáhal, aby byla povolena, tak jako v předchozích dvou případech, a to obnova řízení ve věci rozhodnutí vydaného Úřadem práce v Prostějově 5.2.2009, č.j.:, kterým byla přiznána žalobci podpora v nezaměstnanosti od 18.8.2008 ve výši ...,-Kč měsíčně po dobu prvních tří měsíců a ve výši ...,-Kč měsíčně po zbývající podpůrní dobu, když podkladem pro stanovení výše podpory v nezaměstnanosti bylo potvrzení OSSZ o vykonávání samostatné výdělečné činnosti žalobce v době od 1.9.2007 do 31.12.2007, přičemž výše byla stanovena z posledního vyměřovacího základu za rok přepočteného na jeden kalendářní měsíc, tj. z částky, -Kč.

V této poslední, tedy třetí žádosti o obnovu řízení však žalobce uvedl, že v souvislosti s provedeným řádným přiznáním za rok 2008, podaným v dubnu 2011 a v souvislosti s mimořádným zjištěním při zajištění materiálu pro jiné řízení, vyplývá z potvrzení OSSZ Kroměříž ze dne 27.4.2011, že žalobce byl osobou samostatně výdělečně činnou nejen v době od 1.9.2007 do 31.12.2007 ale i od 1.1.2008 do 31.12.2008, účast na důchodovém pojištění

jako OSVČ byla od 1.9.2007 do 31.1.2008 a poslední vyúčtovaným obdobím je rok 2008, kdy vyměřovací základ je ..., -Kč a počet měsíců účasti na důchodovém pojištění v tomto roce je jeden.

Došlo tedy k výrazné změně skutečností, které by se odrazily i ve výši přiznané podpory v nezaměstnanosti od 18.8.2008 a tato skutečnost je dle žalobce také důvodem pro podání žádosti o obnovu řízení.

Ze správního spisu soud pak zjistil podstatné pro rozhodnutí ve věci, že úřad práce při stanovení výše podpory v nezaměstnanosti od 18.8.2008 vycházel z potvrzení vydaného OSSZ Kroměříž dne 10.10.2008, z něhož vyplynulo, že žalobce byl u OSSZ Kroměříž v evidenci jako OSVČ v době od 1.9.2007 do 31.12.2007, kdy v tomto období byl také účasten na důchodovém pojištění jako OSVČ a poslední vyúčtované období je rok 2007, vyměřovací základ ..., -Kč, počet měsíců účasti na důchodovém pojištění 4, vyměřovací základ za jeden měsíc ..., -Kč.

Ve spise je pak založeno také potvrzení vydané OSSZ Kroměříž 27.4.2011, o něž žalobce opírá svou žádost o obnovu řízení, v níž je uvedeno, že žalobce je v evidenci OSSZ jako OSVČ v době od 1.1.2008 do 31.1.2008 a od 1.9.2007 do 31.12.2007, má účast na důchodovém pojištění jako OSVČ od 1.9.2007 do 31.1.2008 a posledním vyúčtovaným obdobím je rok 2008, kdy vyměřovací základ je ..., -Kč a počet měsíců účasti na důchodovém pojištění jeden.

Soud pak ještě uvádí, že pokud jde o rozhodnutí z 5.2.2009 o přiznání podpory v nezaměstnanosti žalobci od 18.8.2008, toto rozhodnutí osobně na úřadu práce převzal žalobce 6.2.2009, téhož dne se vzdal práva odvolání a téhož dne tedy rozhodnutí nabylo právní moci.

Dále pak bylo zjištěno z připojeného správního spisu, že rozhodnutím z 1.6.2011 Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Olomouci, kontaktní pracoviště Prostějov vydalo rozhodnutí, kterým byla žádost žalobce o obnovu řízení vydaného dne 5.2.2009 o přiznání podpory v nezaměstnanosti od 18.8.2008 zamítnuta, v níž je konstatováno, že žalobce dne 12.5.2011 požádal o obnovu řízení, v níž uvedl, že „tato žádost je v přímé souvislosti s přiznáním za rok 2008, podané v dubnu 2011 v souvislosti o mimořádných zjištěních při zajišťování materiálů pro jiná řízení“. K žádosti dokládá potvrzení OSSZ Kroměříž o době výkonu osoby samostatně výdělečně činné od 1.9.2007 do 31.12.2007 a od 1.1.2008 do 31.1.2008. Uvedeno, že ze zjištěných skutečností vyplývá, že nedošlo k naplnění ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Ze zjištěných skutečností vyplývá, že žalobce si musel být již v době původního řízení o nároku na podporu v nezaměstnanosti vědom toho, že zda je osobou samostatně výdělečně činnou v lednu 2008. Bylo tedy na účastníku řízení, aby toto uplatnil v původním řízení.

Na základě podaného odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí pak bylo vydáno rozhodnutí Ministerstvem práce a sociálních věcí dne 18.8.2011, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové správní rozhodnutí potvrzeno. Pokud pak jde o odůvodnění

tohoto rozhodnutí, důvody rozhodnutí jsou shodné s tím, co bylo pak uvedeno žalovaným ve vyjádření k žalobě žalobce.

Skutkové a právní zhodnocení věci soudem

Žalobce sám tedy tvrdí, že v době, kdy podával žádost o podporu v nezaměstnanosti (z žádostí, která je založena ve správním spise vyplývá, že to bylo 18.8.2008), všechny údaje pro úřad práce uvedl pravdivě a teprve dodatečně, na základě potvrzení OSSZ Kroměříž z 27.4.2011 vyšla najevo nová skutečnost, že žalobce byl OSVČ i od 1.1.2008 do 31.1.2008.

Pokud jde o Žádost o podporu v nezaměstnanosti, bylo skutečně zjištěno, že byla podána 18.8.2008, vlastnoručně žalobcem podepsaná a žalobce v ní uvedl, že si je vědom toho, že skutečnosti rozhodné pro přiznání a poskytování podpory v nezaměstnanosti je uchazeč o zaměstnání povinen doložit, a to např. potvrzením o zaměstnání, potvrzením o výši průměrného výdělku, formulářem E 301 při zaměstnávání ve státech EU, dokladem o výkonu jiné výdělečné činnosti, u osoby samostatně výdělečně činné potvrzením o době trvání účasti na důchodovém pojištění a o vyměřovacím základu pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Změny těchto skutečností je povinen písemně oznámit úřadu práce nejpozději do 8 kalendářních dnů.

V této Žádosti o podporu v nezaměstnanosti je uvedeno, že žalobce byl osobou samostatně výdělečně činnou od 1.9.2007 do 31.12.2007.

Téhož dne, tj. 18.8.2008 žalobce na úřadu práce podal Žádost o zprostředkování zaměstnání dle § 26 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., v níž uvedl a stvrdil vlastnoručním podpisem, že byl osobu samostatně výdělečně činnou, datum skončení této činnosti 31.12.2007.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., pojištění jsou účastny osoby samostatně výdělečně činné [§ 5 odst. 1 e)] pokud vykonávají samostatnou výdělečnou činnost na území ČR a splňují dále stanovené podmínky.

Podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., za osobu samostatně výdělečně činnou se pro účely pojištění považuje osoba, která ukončila povinnou školní docházku a dosáhla věku alespoň 15 let a vykonává samostatnou výdělečnou činnost.

Z potvrzení OSSZ Kroměříž, které měl úřad práce k dispozici při vydání rozhodnutí 5.2.2009, zcela jednoznačně vyplynulo, že žalobce byl osobou samostatně výdělečně činnou od 1.9.2007 do 31.12.2007, zcela jednoznačně toto vyplynulo také ze samotné Žádosti žalobce o podporu v nezaměstnanosti podanou žalobcem na úřad práce 18.8.2008 a také z Žádosti o zprostředkování zaměstnání z téhož data, kdy i v této žádosti žalobce zcela jednoznačně uvádí, že výkon samostatné výdělečné činnosti skončil 31.12.2007.

V době, kdy žalobce podával žádost o podporu v nezaměstnanosti, tedy zcela jednoznačně sám uváděl, že samostatnou výdělečnou činnost ukončil 31.12.2007 a toto také uvedl v žádosti o zprostředkování zaměstnání z téhož data.

Pokud by i dál, a to v lednu 2008 byl osobou samostatně výdělečně činnou, stěží by podával žádost o zprostředkování zaměstnání a tvrdil, že žádá o zprostředkování zaměstnání, neboť zaměstnaný není.

V době, kdy bylo vydáno rozhodnutí úřadem práce, kterým byla přiznána podpora v nezaměstnanosti od 18.8.2008, žalobce zcela jasně tedy musel vědět, zda vykonávat samostatnou výdělečnou činnost či nikoliv ještě i v lednu 2008.

Přijít s tvrzením, že neukončil samostatnou výdělečnou činnost 31.12.2007, ale pokračoval v ní a ukončil ji až 31.1.2008, je tedy tvrzením naprosto nelogickým a zcela účelovým.

Soud uzavírá, že v době, kdy žalobce podával žádost o podporu v nezaměstnanosti (18.8.2008), musel zcela jednoznačně vědět, zda jeho samostatná činnost skončila 31.12.2007 nebo 31.1.2008 přičemž nemohl zjistit až téměř za 3 roky, a to v dubnu 2011, že byl osobou samostatně výdělečně činnou ještě i v lednu 2008. Soud tedy dospěl k závěru, že nevyšly najevo žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu nemohl v původním řízení uplatnit, ani se neukázaly provedené důkazy nepravdivými ani nebylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které by bylo podkladem pro vydání rozhodnutí v řízení, které má být obnoveno.

Soud uzavřel, jak již uvedl, že v době, kdy žalobce podával žádost o podporu v nezaměstnanosti, sám uvedl, že jako OSVČ skončil 31.12.2007, v době, kdy bylo vydáváno rozhodnutí o podpoře v nezaměstnanosti a jeho výši, ničeho nenamítal, vzdal se práva odvolání a souhlasil s tím, že jeho činnost osoby samostatně výdělečně činné byla ukončena 31.12.2007 a vyplývá to i z jeho Žádosti o zprostředkování zaměstnání.

Správní orgány, a to úřad práce i žalovaný tedy zjistily náležitě skutkový stav věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, návrh na obnovu řízení také správně právně zhodnotily, neboť bylo prokázáno, že důvody obnovy řízení stanovené v § 100 odst. 1 písm. a) nebo b) správního řádu v případě žalobce splněny nebyly.

Soud tedy žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci žalobce neměl úspěch, náklady řízení mu tedy nemohly být přiznány, pokud jde o žalovanému, tomu žádné náklady kromě běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9. října 2013

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová